

عنوان مقاله:

بررسی و تبیین عوامل موجه در انحطاط کشاورزی دوره افشاریه و زندیه:

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ روستا و روستائیشینی در ایران و اسلام، دوره 1، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

برومند سورنی - دکتری تاریخ ایران دوره اسلامی و مدرس مدعو دانشگاه مذاهب اسلامی واحد سنجند.

سمیه انصاری - دانش آموخته دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام، گروه تاریخ دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

کشاورزی یکی از پایه های اصلی نظام اقتصادی ایران در طول تاریخ به خصوص در دوره افشاریه و زندیه بوده است که در معیشت مردم و استقلال سیاسی و اقتصادی حکومت ها نقش اساسی داشته است و حکومت ها برای تسلط بر این ساختار رویکردهای و راهکارهای گوناگونی درپیش گرفته اند، با این حال برخی عوامل طبیعی و غیرطبیعی همواره مانع آن از بهبود و توسعه این بخش حیاتی نظام اقتصادی می شد. پژوهش حاضر با رویکردی توصیفی - تحلیلی بر اساس منابع دست اول و مآخذ معتبر به دنبال پاسخ به این پرسش می باشد که علل موجه در اضمحلال نظام کشاورزی در دوره حکمرانی افشاریه و زندیه چه بوده است؟ یافته ها نشان می دهد علیرغم برخی اقدامات برای بهبود بخش کشاورزی عوامل مختلف مانند جنگ ها و شورش های داخلی و خارجی، و مشارکت و حضور خواسته یا ناخواسته روستاییان در این آشوب ها، کمبود وسایل و ادوات کشاورزی، سیاست زمین سوخته، مهاجرت اجباری و در نهایت بلایای طبیعی و غیر طبیعی در اضمحلال و رکود عمیق بخش کشاورزی در دوره افشاریه و زندیه نقش داشتند.

کلمات کلیدی:

ایران، افشاریه، زندیه، کشاورزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1924246>

